"तार्ष्येणाश्वꣳ सञ्ज्ञपयन्ति। यज्ञो वैनꣳसमर्द्धयति" इति। 'तार्ष्यं' इति घृताक्तस्य कम्बलस्य नामधेयं। तेन 'अश्वं', 'सञ्ज्ञपयन्ति' मारयन्ति। प्रधानसाधनत्वात्तार्ष्यस्य यज्ञत्वं, अतो यज्ञेनैवाश्वं समृद्धं करोति॥

(२) पितृमेधे प्रयोज्यं साम विधत्ते। "याम्येन साम्ना प्रस्तोतानुपतिष्ठते। यमलोकमेवैनं गमयति" इति। यमसम्बन्धि 'साम', याम्यं सामगैः पितृमेधे प्रयोज्यते। तेनात्र 'प्रस्तोता', सञ्ज्ञप्यमानं पशुं 'अनु' समीपे स्थित्वा, उपस्थानं कुर्य्यात्। तेनाश्वस्य यमलोकप्राप्तिः॥

(३) चर्म्मपटं विधत्ते। "तार्ष्ये च कृत्यधीवासे चाश्वꣳ सञ्ज्ञपयन्ति। एतद्वै पशूनाꣳ रूपं। रूपेणैव पशूनवरुन्धे" इति। 'तार्ष्यं', प्रथममास्तीर्य्य तस्मिन् 'कृत्यधीवासं' चर्म्ममयमाच्छादनं, पटमास्तीर्य्य तस्मिन् सञ्ज्ञपयेत्। चर्म्मणः पशुकार्य्यत्वेन पशुरूपत्वात् पशुप्राप्तिः॥

(४) कृत्यधीवासस्योपरि सुवर्णखचितां शय्यां विधत्ते। "हिरण्यकशिपु भवति। तेजसावरुन्धे" इति। हिरण्यस्य तेजस्वित्वात्तेन तेजःप्राप्तिः॥

(५) शय्याया उपरि सुवर्णफलकं विधत्ते। रुक्मो भवति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै" इति। 'रुक्मः', दीप्त्यतिशयात् स्वर्गः प्रकाशितो भवति॥

(६) तार्ष्यादीन् प्रशंसति। "अश्वो भवति। प्रजापतेराप्त्यै। अस्य वै लोकस्य रूपं तार्ष्यं। अन्तरिक्षस्य कृत्यधीवासः।